

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 30 augusti 2016

685/2016

Lag om ändring av statstjänstemannalagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i statstjänstemannalagen (750/1994) 18 a §, 12 kap. samt 53 a och 54 a §, av dem 18 a § sådan den lyder i lag 566/2015 samt 53 a och 54 a § sådana de lyder i lag 288/2009, och

ändras 4, 18, 20, 53 och 57 §, av dem 4 § sådan den lyder i lagarna 593/2005, 901/2009 och 1548/2011, 18 § sådan den lyder i lag 566/2015, 53 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1088/2007 och 177/2013 och 57 § sådan den lyder i lagarna 177/2013 och 283/2015, samt

fogas till lagen en ny 3 a § som följer:

1 kap.

Tillämpningsområde

3 a §

Denna lag tillämpas på domartjänster och domare, om inte något annat föreskrivs i lag. Bestämmelser om utnämning av domare och deras tjänsteförhållanden finns dessutom i domstolslagen (673/2016).

Bestämmelserna i 9, 10, 20 och 22 §, 23 § 4 mom., 25, 26, 26 a och 27—34 §, 8 kap., 40 § 1 mom., 44 § och 66 § 3 mom. gäller inte domartjänster eller domare.

En domare kan inte ges rätt att kvarstå i en domartjänst efter avgångsåldern.

4 §

Tjänster kan inrättas med anslag som står till förfogande för avlöningar.

Bestämmelser om inrättande, indragning och ändring av tjänster utfärdas genom förordning av statsrådet. Följande tjänster får inte inrättas eller dras in eller deras benämning ändras, om de inte har specificerats särskilt i statsbudgeten:

1) tjänsterna som justitiekansler i statsrådet och biträdande justitiekansler samt tjänsten som kanslichef vid justitiekanslersämbetet,

2) tjänsterna som domare vid högsta domstolen och domare vid högsta förvaltningsdomstolen,

3) tjänsterna som kommandör för försvarsmakten, chef för huvudstaben, general eller amiral, försvarsmaktens chefsingenjör, försvarsmaktens överläkare, fältbiskop och assessor,

4) tjänsterna som chef och biträdande chef för gränsbevakningsväsendet samt som general eller amiral vid gränsbevakningsväsendet.

18 §

En tjänsteman får inte ta emot eller inneha en bisyssla som kräver att arbetstid används för uppgifter som hör till bisysslan, om inte den berörda myndigheten på ansökan beviljar tjänstemannen tillstånd till det. Tillstånd för bisyssla kan beviljas också för viss tid eller som begränsat. Tillståndet kan återkallas om det finns skäl till det. Bestämmelser om kravet på tillstånd för bisyssla när det gäller domare och föredragande vid domstol finns dessutom i 9 kap. och 19 kap. 8 § i domstolslagen.

Vid prövningen av om tillstånd för bisyssla ska beviljas ska det beaktas att tjänstemannen inte får bli jävig i sina uppgifter på grund av bisysslan. Bisysslan får inte heller äventyra förtroendet för en opartisk tjänsteutövning, annars inverka skadligt på skötseln av uppgifterna eller utgöra sådan konkurrerande verksamhet som uppenbart skadar arbetsgivaren.

En tjänsteman ska göra en anmälan till myndigheten om annan bisyssla än en sådan som avses i 1 mom. Myndigheten kan på de grunder som anges i 2 mom. förbjuda tjänstemannen att ta emot eller inneha en sådan bisyssla.

Med bisyssla avses i 1—3 mom. tjänst och sådant avlönat arbete eller avlönat uppdrag som tjänstemannen har rätt att avsäga sig samt yrke, näring och rörelse. Utöver bestämmelserna i denna paragraf ska de specialbestämmelser om bisysslor inom olika förvaltningsområden som ingår i lagar och förordningar iakttas.

De uppgifter som i samband med en anmälan om bisyssla eller ansökan om tillstånd för bisyssla läggs fram om parterna i en tvist som behandlas av skiljemän ska hemlighållas.

Närmare bestämmelser om myndigheter som beviljar tillstånd för bisyssla utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

En tjänsteman kan för viss tid förflyttas till arbete i ett annat ämbetsverk eller hos en annan arbetsgivare än staten, om förflyttningen förbättrar tjänstemannens förutsättningar att fullgöra sina tjänsteåligganden eller främjar varaktigheten i tjänstemannens anställningsförhållande eller sysselsättandet av tjänstemannen och om den mottagande arbetsgivaren samt tjänstemannen har gett sitt samtycke till förflyttningen. Under denna tid står tjänstemannen i tjänsteförhållande till det ämbetsverk från vilket han eller hon förflyttats.

53 §

Ett beslut av statsrådet genom vilket statsrådet har sagt upp en tjänsteman, hävt ett tjänsteförhållande, avstängt en tjänsteman från tjänsteutövning eller beslutat att avstängningen från tjänsteutövning fortfarande ska gälla får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Ett beslut genom vilket en annan myndighet än statsrådet har gett en tjänsteman en varning eller permitterat eller sagt upp en tjänsteman, hävt ett tjänsteförhållande eller ändrat ett tjänsteförhållande till en deltidsanställning, avstängt en tjänsteman från tjänsteutövning, beslutat att avstängningen från tjänsteutövning fortfarande ska gälla eller skilt en tjänsteman från tjänsteutövning för viss tid får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut som en domstol fattat om en domare söks på det sätt som föreskrivs i 23 kap. i domstolslagen.

Vad som föreskrivs i 2 mom. gäller inte beslut genom vilket republikens president har sagt upp en tjänsteman eller hävt en tjänstemans tjänsteförhållande eller genom vilket högsta domstolen eller högsta förvaltningsdomstolen har gett en tjänsteman en varning eller permitterat eller sagt upp en tjänsteman, hävt en tjänstemans tjänsteförhållande eller ändrat tjänsteförhållandet till en deltidsanställning eller avstängt en tjänsteman från tjänsteutövning.

57 §

I ett beslut som gäller en tjänsteman och som statsrådet eller ett ämbetsverk har fattat får tjänstemannen söka ändring på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut som en domstol fattat om en domares eller föredragandes bisyssla söks i enlighet med 23 kap. 1 § i domstolslagen. Besvärstiden när det gäller beslut om uppsägning enligt 27 § 1 mom. börjar dock löpa först från uppsägningstidens utgång. Beslutet ska följas trots besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat. Ärenden enligt 53 § ska behandlas skyndsamt i förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Också en myndighet får genom besvär söka ändring i ett beslut av en förvaltningsdomstol när beslutet är ett avgörande med anledning av besvär över ett beslut som myndigheten har fattat på grundval av denna lag eller när beslutet är ett avgörande i ett förvaltnings-tvistemål enligt 56 §.

I följande beslut som gäller en tjänsteman eller den som söker en tjänst får ändring inte sökas genom besvär, om inte något annat föreskrivs i lag:

- 1) utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande,
- 2) placering av en gemensam tjänst inom ämbetsverket,
- 3) beviljande eller förvägran av tjänstledighet som är beroende av prövning, och
- 4) förordnande till en uppgift, om tjänstemannen har gett sitt samtycke till förordnandet.

Om ett beslut som avses i 3 mom. 2 eller 4 punkten innebär att placeringsorten för tjänsten ändras, får ändring i beslutet sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Beslutet ska dock följas trots besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

I ett beslut om avstängning av en domare från tjänsteutövning som fattats före ikraftträdandet av denna lag får ändring sökas med iakttagande av de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Detsamma gäller när ändring söks i ett beslut som fattats före ikraftträdandet av denna lag i fråga om entledigande av en föredragande vid högsta domstolen eller högsta förvaltningsdomstolen på grund av föredragandens arbetsoförmåga.

Helsingfors den 25 augusti 2016

Republikens President

Sauli Niinistö

Justitie- och arbetsminister Jari Lindström